

## POSTANOWIENIE

26 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Krajewski

na posiedzeniu niejawnym 26 sierpnia 2024 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa W.K.

przeciwko A.N.

o naprawienie szkody wynikłej z czynu niedozwolonego,

na skutek wystąpienia przez Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód

w Szczecinie

postanowieniem z 22 lipca 2024 r., I C 1157/23,

o przekazanie sprawy do rozpoznania sądowi równorzędnemu,

**odmawia przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi  
równorzędnemu.**

## UZASADNIENIE

Postanowieniem z 22 lipca 2024 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie zwrócił się do Sądu Najwyższego na podstawie art. 44<sup>1</sup> k.p.c. o przekazanie sprawy z powództwa W.K. przeciwko A.N. do rozpoznania sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że powód złożył wniosek, w którym domagał się zwrócenia się do Sądu Najwyższego w trybie z art. 44<sup>1</sup> k.p.c. Sąd Rejonowy uznał, że w sprawie zachodzą podstawy do przekazania jej do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, ponieważ strony są wpisane na listę adwokatów i wykonują zawód w okręgu Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód

w Szczecinie. Ponadto powołał się na fakt, że między stronami toczy się szereg postępowań z zakresu prawa cywilnego, rodzinnego i karnego. Wskazał także na kilka spraw toczących się między stronami, w których Sąd Najwyższy przekazywał sprawy do rozpoznania sądom równorzędnym.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Zgodnie z art. 44<sup>1</sup> k.p.c. Sąd Najwyższy może przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z sądem występującym, jeżeli wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości, w szczególności względ na społeczne postrzeganie sądu jako organu bezstronnego.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że przepis ten powinien znajdować zastosowanie w wyjątkowych okolicznościach, gdy zachodzi istotne ryzyko, że autorytet sądownictwa ucierpiałby, gdyby doszło do rozpoznania sprawy przez sąd właściwy w sprawie. Do przekazania sprawy innemu sądowi może dojść dopiero w sytuacji, gdy występują uzasadnione wątpliwości co do bezstronności sędziów danego sądu, w szczególności gdy rozstrzygnięcie sprawy przez sąd właściwy godziłoby w jego społeczny odbiór jako bezstronnego (zob. postanowienia SN: z 12 stycznia 2024 r., III CO 1049/23; z 24 maja 2024 r., III CO 506/24, i z 10 lipca 2024 r., III CO 458/24). Chodzi przede wszystkim o sytuacje, które mogą wywierać realny wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny (zob. postanowienie SN z 29 listopada 2022 r., III CO 833/22).

Podstawy stosowania tego przepisu są jednak odrębne od podstaw wyłączenia sędziego (art. 49 k.p.c.) i nawet potencjalne zaistnienie przesłanek wyłączenia sędziego od rozpoznania sprawy w stosunku do znacznej części sędziów sądu właściwego nie uzasadnia stosowania art. 44<sup>1</sup> k.p.c. (zob. postanowienia SN z 22 lutego 2024 r., III CO 166/24, i z 10 lipca 2024 r., III CO 458/24).

Wykonywanie zawodu adwokata skoncentrowane jest często w obszarze właściwości określonego sądu, a pełnomocnik może stać się osobą kojarzoną przez sędziów. Nie da się wykluczyć, że w konkretnym przypadku mogą powstać wątpliwości co do bezstronności danego sędziego. Na takie sytuacje została jednak

przewidziana instytucja wyłączenia sędziego z art. 49 k.p.c., a nie art. 44<sup>1</sup> k.p.c. Wystarczającym argumentem do zastosowania tego przepisu nie jest także to, że strony prowadzą przed sądem liczne postępowania. Ta okoliczność *per se* nie oznacza utraty przez sąd waloru bezstronnego.

Na marginesie należy wspomnieć, że nadmierne korzystanie z powoływanego przepisu może odnieść skutek odwrotny i osłabić zaufanie obywateli do sędziów i sądów oraz podważyć ich autorytet jako niezawisłych (zob. postanowienia SN z 22 maja 2024 r., III CO 504/24 i III CO 411/24).

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

(E.M.)

[ms]